

25% de què?

written by Fredi Bentanachs | 29 de desembre de 2021

La persecució de la llengua catalana és una obsessió històrica de Castella. Des de 1640, Castella mai ha acceptat els veïns catalans, ni el comtat de la corona catalana-aragonesa, ni la nostra llengua mil·lenària. El decret de nova planta de l'infame Felip V, primer Borbó, ja fou el primer intent de genocidi contra Catalunya. La prohibició de la llengua catalana fou total, i no va ser fins a finals del segle XIX que va començar a reeixir el català. El 1923 amb la mancomunitat de Catalunya, la llengua catalana gaudeix d'un cert període de recuperació oficial. Val a dir, però, que el poble mai es va expressar amb cap altre idioma que no fos el català. La dictadura de Primo de Rivera, va tornar a imposar el decret de Nova Planta, va prohibir la llengua i cultura catalana, i va destruir la minsa autonomia recuperada per la Mancomunitat.

El 1931, amb el triomf del president Macià i la proclamació de la República Catalana, la cultura catalana es va recuperar en part fins a l'holocaust feixista del cop d'estat del criminal Franco. Durant 40 anys de dictadura franquista, el català fou postergat de la vida pública, prohibit i perseguit ferotgement en un genocidi salvatge contra la nació catalana. Només amb la mort de Franco, i la recuperació de la pseudodemocràcia del règim del 78 el català va tornar a la vida pública, a les escoles, a les universitats i als mitjans.

La immersió lingüística va néixer a les escoles de Santa Coloma de Gramenet i Badalona, sobretot de la mà de famílies immigrades d'Andalusia que amb l'ajuda de mestres catalans volien que els seus fills parlessin l'idioma del país, per a una millor integració i convivència.

Un salt en el temps ens porta a la repressió posterior al 1r d'octubre i al cop d'estat del 155, ara amb l'acció del TSJ,

autèntic genocida lingüista, que vol donar el cop definitiu a la llengua. Volen imposar el castellà, per així debilitar l'independentisme i tot el que estigui vinculat a la nostra nació. Ara bé, tot això ho acompanya una vergonyosa reculada de les nostres institucions polítiques, tan sotmeses i subjugades que ha fet que el feixisme espanyol vulgui donar l'estocada definitiva a la llengua. Amb la gravetat que per primer cop en 300 anys, la llengua catalana és minoritària al carrer, sobretot a les capitals grans. Aquest fet és summament perillós per la nostra supervivència com a poble, i cal que des del govern i institucions es promogui la desobediència a les sentències dels tribunals espanyols.

Aturem el genocidi lingüístic amb tots els mitjans possibles, car ens hi va la vida com a poble.